

EIGEN HAARD GOUD WAARD

Klucht in drie bedrijven

door

MARTIN WOLF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EIGEN HAARD GOUD WAARD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARTIN WOLF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2020 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Bert Bisschop - Boekhouder

Annie Bisschop-Van Vliet - Vrouw van Bert

Tooske Bisschop - Hun dochter

Sjaak de Goede - Pas getrouwd met Tooske

Hildegard van Vliet-Van Oppenhok tot Scharrelaar - Moeder van Annie

Leo Zwart - Vriend van Bert, "ondernemer" in roerende goederen

Sonja Zwart-Boertien - Vrouw van Leo, vriendin van Annie

K. van Gelder - Gemeenteambtenaar afdeling huisvesting en integratie

Merel Uitenbroek - Maatschappelijk werkster en sociaal therapeut

Joop Broens - Eventueel dubbelrol van Leo

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van Bert en Annie. Iedereen heeft constant een telefoon bij zich. De een is daar meer mee bezig dan de ander.

Eerste bedrijf: Het is zaterdag 17 december, de dag na de bruiloft van Tooske en Sjaak. Er hangt kleding op kleeerhangers, er staan een paar cadeaus en planten enz. Tooske en Sjaak gaan op huwelijksreis. Na de reis betrekken ze hun eigen woning elders in het dorp. Bert en Annie regelen intussen de schoonmaak en de verhuizing. Ze worden daarbij geholpen door Leo en Sonja.

Op de klok is het 10.20 uur.

EERSTE BEDRIJF

ANNIE: *(komt op in de badjas, zoekt haar bril, struikelt over van alles en nog wat en ziet dan dat het 10.20 uur is. Ze rukt de deur (links) open en schreeuwt naar boven)* Bert, je moet eruit, het is bijna half elf.

BERT: *(van boven met een slaperige stem)* Wat? Nou en?

ANNIE: Nou en? Je moet om elf uur op de zaak komen.

BERT: Vandaag? Op zaterdag?

ANNIE: Ja vandaag, morgen gaat meneer Van Dijk op vakantie en hij wil je vandaag nog spreken. Dat heb je zelf gezegd.

BERT: *(stommelt van de trap af, komt op in ondergoed)* Dat is ook zo, in verband met die promotie. *(hij glundert bij het vooruitzicht)* Ik trek mijn pak weer aan, dan kan Van Dijk zien dat ik als nieuw gebakken kantoomanager alvast goed gekleed ben.

ANNIE: Is dat niet wat overdreven?

BERT: Nee joh, moet je zien hoe die Van Dijk er zelf bij loopt.

ANNIE: Ja, maar dat is de directeur.

BERT: Dat ben ik straks ook Annie, soort van dan, ik hoef maar met de vingers te knippen en ze doen wat ik zeg.

ANNIE: Kleed jij je maar aan dan haal ik koffie.

BERT: *(wil zijn broek al aan doen)*

ANNIE: Moet je niet eerst even wassen? Je stinkt als een makke beer.

BERT: *(ruikt zichzelf onder de oksel en schrikt)* Ja even een natte lap kan geen kwaad, ruik ik.

ANNIE: En tanden poetsen ook niet.....

BERT: *(draait zich om en heeft een vlek in de onderbroek, gaat af)*

ANNIE: *(roept hem na)* En een schone onderbroek past ook wel in het geheel.

BERT: *(van achter de coulissen)* Ja ja, ik voel het.

ANNIE: Eerst koffie. *(kijkt rond)* Wat een bende is het hier. *(achter af. Tooske en Sjaak komen samen op. Ze zijn alternatief gekleed)*

TOOSKE: Alles wat ecologisch onverantwoord is gaat direct weg Sjaak.

SJAAK: Is goed lieverd.

TOOSKE: Gelukkig hebben de meeste gasten gehoor gegeven aan onze oproep om een enveloppe te vullen. Alles bij elkaar bijna tweeduizend euro. Daarvan gaat een derde naar het Wereld Natuur Fonds en een derde naar Greenpeace.

SJAAK: Is goed schat.

TOOSKE: Cadeaus die wij niet direct nodig hebben gaan naar de

kringloop en voedsel naar de voedselbank.

SJAAK: Juist, dat is een goed plan.

TOOSKE: Het derde deel, dat we zelf houden, besteden we aan ons lokale project in Peru.

SJAAK: *(beteuterd)* Dan hebben wij dus zelf niks?

TOOSKE: Wie geeft wat ie heeft is waard dat ie leeft.

SJAAK: *(alsof hij het ermee eens is)* Mooi gesproken Toos, daarom houd ik zoveel van jou. *(kust haar)*

TOOSKE: *(klampt zich aan hem vast)* Oh jij, man van mijn dromen, tiggertje.....

ANNIE: *(op met twee koppen koffie, ziet het tafereel en smelt. Kucht)* Aha, kijk eens aan, jullie zijn ook wakker. Was het naar tevredenheid gisteravond?

SJAAK: Goedemorgen, euh Moeder, jazeker erg fijn allemaal.

TOOSKE: *(geeft Annie een zoen)* Ja helemaal chil, ik vroeg me alleen af waarom Leo en Sonja er waren.....

ANNIE: *(beetje beschaamd)* Dat was een idee van je vader omdat hij anders niemand kende.

TOOSKE: Geeft ook niet maar Leo met name viel nogal uit de toon.

SJAAK: Ja en zijn cadeau ook. *(houdt een schaal met vlees en een bier pakket omhoog)* aangezien we vegan zijn en straight edge.

TOOSKE: En aangezien hij de enige was die alcohol dronk.

SJAAK: Vader ook, dacht ik te zien.

ANNIE: Ja pa ook, in 't begin zei ik er wat van, maar toen ging hij cognac uit een theeglas drinken.

TOOSKE: Het is niet anders, het was geslaagd en de ecologische voetafdruk is beperkt gebleven. We hebben bijna tweeduizend euro gekregen, wat we gaan verdelen over drie goede doelen. Zou jij of pa dat maandag naar de bank willen brengen?

ANNIE: Jawel hoor, ik leg het hier in de la bij mijn portemonnee dan vergeet ik het ok niet. En nu naar Peru.

TOOSKE: Zoveel zin in, alleen jammer van de vliegreuen.

ANNIE: Op de fiets kom je er niet.

SJAAK: Dat is waar, maar het zou wel beter zijn voor onze planeet.

ANNIE: Op één vliegtuig komt 't ook niet aan.

TOOSKE: Zo mag je nooit denken moeder, iedere druppel kan de emmer doen overlopen. We gaan even naar ons nieuwe huis. Zullen we alvast een paar dingen meenemen lieverd?

SJAAK: Ik neem de palm. *(pakt palmboompje)*

TOOSKE: Dan neem ik het boek over biologisch dynamisch tuinieren bij kaarslicht alvast mee. *(samen af)*

ANNIE: Wat toch een heerlijk stel, als iedereen zo was dan hadden

we geen klimaatprobleem.

BERT: *(op in schoon ondergoed, begint zich aan te kleden)* Zijn de kinderen al wakker?

ANNIE: Ze zijn al naar het huis toe.

BERT: *(al aankledend)* Goed te spreken?

ANNIE: Ja, maar ze vroegen zich alleen af wat Leo en Sonja gisteravond te zoeken hadden op het feest.

BERT: Leo is toch onze huisvriend.

ANNIE: Ónze huisvriend? Betrek mij er niet in a.u.b.

BERT: Hij heeft zich toch netjes gedragen?

ANNIE: Dankzij Sonja.

BERT: Whatever, is die koffie voor mij?

ANNIE: Ze hebben een enveloppe met geld in de portemonnee la gelegd. Of wij dat maandag even willen storten.

BERT: Ja dat komt wel goed, was het de moeite nog waard?

ANNIE: Bijna tweeduizend.

BERT: Dat is nogal wat, zoveel mensen waren er niet.

ANNIE: Voor het goeie doel wil dat soort mensen de portemonnee wel trekken. Hier heb jij je koffie en dan moet je ook gaan want Van Dijk heeft een hekel aan wachten.

BERT: Ik denk niet dat hij zijn nieuwe kantoomanager gauw iets kwalijk neemt. *(slaat de koffie achterover en geeft Annie een kus)* Tot straks. Dit is de laatste keer dat je mij ziet als eenvoudige boekhouder. Straks ben je getrouwd met B. Bisschop de manager van Van Dijks accountancy en finance. *(af)*

ANNIE: Succes! Ik gun het hem zo. Na tweeëndertig jaar boekhouden eindelijk hogerop.

SONJA: *(een onverzorgd type, grof gebekt)* Dag Annie, wat sta je te prevelen?

ANNIE: Dag Sonja, Bert gaat naar kantoor, Van Dijk wil hem promoveren tot kantoomanager.

SONJA: Op zaterdag?

ANNIE: Ja gister kon Bert niet vanwege de bruiloft en morgen gaat Van Dijk op vakantie, vandaar.

SONJA: Nog hoger op de maatschappelijke ladder, terwijl wij langzaam afglijden naar een bedenkelijk niveau.

ANNIE: Dat valt wel mee toch?

SONJA: Vind je? Heb je wel gezien wat Leo nu weer aan het doen is?

ANNIE: Nee wat dan?

SONJA: *(zit ondertussen in de cadeaus te snuffelen)* Kerstbomen.

ANNIE: Kerstbomen? Hoe komt hij daar nou weer aan?

SONJA: Hij heeft ze niet, maar hij adverteert er mee op internet en als hij dan bestellingen krijgt dan gaat ie op zoek naar bomen zegt ie. Dropshipping noemt hij dat, geen investering geen risico.

ANNIE: Wel slim.

SONJA: Slim? Dom zul je bedoelen. Straks heeft ie veertig bestellingen. Hoe komt ie dan zo gauw aan bomen? De meeste tuincentra bestellen al in juni.

ANNIE: Dat zal wel goed komen, denk ik, Leo is een gehaaide zakenman.

SONJA: Leo is een klojo, dat weet ik en dat weet jij en dat weet de hele wereld behalve Leo zelf.

ANNIE: Én Bert, die heeft een hoge pet op van Leo.

SONJA: Dan is 'r toch iemand. Je moeder had 't ook wel naar haar zin gister avond, geloof ik.

ANNIE: (*bedrukt*) Ja zo te zien wel, maar of ze door had dat haar kleindochter trouwde, dat weet ik niet.

SONJA: Iedereen kreeg toch een kokosnoot met sap bij binnenkomst als welkomstdrankje?

ANNIE: Ja leuk was dat.

SONJA: Je moeder stak haar hand erin en toen kreeg ze hem er niet meer uit. Leo heeft nog een zaag opgehaald om haar ervan te bevrijden.

ANNIE: Och, dat was lief van Leo.

SONJA: Ze had wel eerst een of andere milieuactivist knock-out geslagen met die noot.

ANNIE: (*schrikt*) Meen je dat?

SONJA: Viel mee, geloof ik, later zag ik die man wel weer rechtop zitten.

ANNIE: Gelukkig. Om tien uur werd ze opgehaald door Merel haar begeleidster van huize "Ready to Go".

SONJA: Dat tehuis gaat tijdelijk dicht, hoorde ik.

ANNIE: (*schrikt*) Wat dan?

SONJA: Ze zijn aan het renoveren en nu is er asbest gevonden.

ANNIE: En de bewoners dan?

SONJA: Geen idee, de gemeente is 'r mee bezig.

ANNIE: Ik schrik ervan.

SONJA: Misschien moet je haar wel tijdelijk in huis nemen.

ANNIE: Qua ruimte kan dat wel nu Tooske d'r uit gaat, maar Bert en mijn moeder.....

SONJA: Komt tijd komt raad, misschien is 'r wel al een oplossing.

ANNIE: Het stikt anders niet van de ruimte nu de gemeente alle openbare gebouwen beschikbaar stelt voor asielzoekers.

SONJA: Ja, de leus “eigen volk eerst” telt in onze gemeente niet.

ANNIE: Wij zullen afwachten, maar zo iemand als mijn moeder heeft professionele verzorging nodig. Gewoon wassen en kousen aan doen dat kan ik wel, maar omgaan met een gespleten persoonlijkheid is andere koek.

SONJA: Is het dat? Een gespleten persoonlijkheid?

ANNIE: De dokter zegt dat ze niet dement is.

SONJA: Gewoon gek dus?

ANNIE: Nou nou, het is wel mijn moeder hoor.

SONJA: Sorry, maar zo lijkt het wel.

ANNIE: je hebt wel gelijk, maar zoiets hoor je niet graag over je eigen moeder. Maar het is zo vreemd. Tegen mij praat ze normaal, lief en zo, maar tegen anderen doet ze heel deftig en net alsof ze van adel is en heel rijk.

SONJA: En dat is ze niet?

ANNIE: Was het maar zo. *(lacht)* En dan haar achternaam, ze heet Van Vliet - Scharrelaar maar ze heeft er zelf “Van Oppenhok tot” tussen bedacht. Dat is toch gek? *(de deur zwaait open en Leo komt binnen)*

LEO: *(zeer opvallende verschijning, matje in de nek, zonnebril, schreeuwerige kleding, kettingen, ringen tatoeages etc.)* Ik zeg een zeer fruitige morgen deze morgen....

ANNIE: Kijk eens aan, Koning Kerstboom.

LEO: Haha... heeft mijn eigen prinses al weer verteld over de goudmijn die ik aangeboord heb? *(wil Sonja kussen maar ze weert hem af)*

SONJA: Ga weg man, je stinkt naar drank en knoflook.

LEO: Geen wonder, die hapjes gisteravond zaten vol met knoflook en gras.

SONJA: Gras? Dat was zeewier.

LEO: Nog gekker, ik ben al op veel feesten geweest maar dit was de apartste.

SONJA: Ze keken ook raar op dat wij er waren. Had jij ons zelf uitgenodigd of zo?

LEO: Uiteraard, de enigste dochter van mijn enigste vriend, daar moet ik toch wel naar toe.

ANNIE: Het was goed hoor. Mijn moeder vond het wel gezellig met je, geloof ik.

LEO: Ja dat was wel lachen. Ze sloeg zo’n planteneter in een klap knock-out met een kokosnoot.

SONJA: Dat was toch verschrikkelijk.

LEO: Ja verschrikkelijk lachen ja, die vent verontschuldigde zich ook

nog toen hij weer rechtop stond.

ANNIE: Was mijn moeder niet van slag?

LEO: Nee, in tegendeel zelfs. Ze wilde hem zo weer aanvallen. Ze had het erover dat ze op boks-les gaat ter zelfverdediging.

ANNIE: Dat is nou typisch mijn moeder. Geeft een klap en denkt gelijk dat ze bokser is.

LEO: Ze heeft ook een kerstboom bij mij besteld.

ANNIE: Mijn moeder?

LEO: Ja.

SONJA: Kan ze die kwijt dan in haar kamer?

ANNIE: Nee man, ze moet de wc rol onder de pot zetten, zo klein is het daar.

LEO: Ze gaat verhuizen, zei ze.

ANNIE: Waarheen?

LEO: Hier naartoe. Nu Tooske weg gaat is hier ruimte genoeg, zegt ze.

ANNIE: Nou, ik dacht het niet, Bert zal gek worden.

LEO: Waar is mijn vriend de boekhoudslaaf?

SONJA: Ergens naartoe wat jij nooit mee zult maken?

LEO: En dat is?

SONJA: *(met respect)* Een promotiegesprek met zijn baas.

LEO: Op zaterdag?

ANNIE: Ja, gisteren kon niet vanwege de bruiloft en morgen gaat zijn baas met vakantie dus moest het vandaag.

LEO: Hopelijk krijgt ie het niet te druk, want hij moet mij helpen kerstbomen uit de grond spitten.

SONJA: Heb je al meer bestellingen dan?

LEO: Jazeker, gat in de markt: "Boom aan huis met kluit of kruis!"

SONJA: Heb je ook al bomen?

LEO: *(twijfelt even)* Nou..... zo goed als.

SONJA: Nee dus.

LEO: Komt wel goed.

SONJA: Komt wel goed, komt wel goed. Hoe vaak heb ik dat al niet gehoord, maar het komt niet goed. Dit wordt het zoveelste drama in een lange rij, Leo Zwart. Wanneer leer je nou eens van je eigen fouten?

LEO: Rustig maar prinses, dit is geen fout, dit is een goudmijn. Maar ik ga naar huis, er komt zo een mannetje die waarschijnlijk bomen voor mij heeft. *(tegen Sonja)* Ga je mee?

ANNIE: Neem wat mee van de tafel, Tooske en Sjaak doen er niks mee.

SONJA: Wat willen ze kwijt dan?

ANNIE: Die vleesschaal en dat bierpakket sowieso, ze eten geen vlees en ze drinken geen bier.

LEO: Daar was ik al een beetje bang voor toen ik het gaf.

SONJA: Heb jij dat gegeven?

LEO: Ja, ik heb dat eergisteren geruild tegen drie jonge katten. Het was iemand zijn kerstpakket, denk ik. Die kerel at ook geen vlees maar wilde wel graag jonge katten en die had ik toevallig weer geruild tegen een oude betonmolen etc... *(al pratend met Sonja en de vlees / bier pakketten af)*

ANNIE: Wat een man, een snuffelende hond vindt altijd wat. *(Tooske en Sjaak op)*

TOOSKE: Het wordt wel mooi, denk ik.

SJAAK: Nog wel veel werk.

TOOSKE: Gelukkig hoeven we dat niet zelf te doen. Pa en Leo redden zich wel als wij in Peru zijn, hoop ik.

SJAAK: Die Leo, is die wel zo handig?

TOOSKE: Ik maak mij meer zorgen om mijn vader, die heeft volgens mij nog nooit geklust.

ANNIE: Je vader heeft twee linker handen en die zitten er ook nog achterstevoren aan ook.

SJAAK: Gelukkig is het een huurwoning.

ANNIE: Precies, zo denken wij er ook over. Geen onderhoud en maandelijks opzegbaar.

TOOSKE: Hebben jullie nooit overwogen om een huis te kopen?

ANNIE: Ik wel maar je vader zegt dat hij veel mensen kent die in de problemen zitten vanwege de hypotheek. Vandaar dat hij liever huurt.

TOOSKE: Als het ons goed mag gaan lijkt mij een eigen huis wel een prettig idee.

SJAAK: Ja huisje, boompje.... Kindje?

TOOSKE: Hou op Sjaak, het ergste wat je de planeet kunt aandoen is er nog meer mensen op plaatsen. Nee hoor, voorlopig huisje, boompje boompje boompje.....

ANNIE: Jullie zijn nog jong, je hoeft nu nog niet te beslissen, eerst naar Peru.

TOOSKE: Precies, daar zijn we harder nodig dan hier.

ANNIE: Sorteren jullie zelf de cadeaus, wat weg kan en wat naar jullie huis moet?

SJAAK: Heel simpel, alles zonder streepjescode gaat mee, de rest kan weg.

TOOSKE: Weg in de zin van kringloop of voedselbank.

ANNIE: Komt helemaal goed. Ik bewonder jullie manier van leven.

Als ik zie hoeveel troep wij hebben wat nooit gebruikt wordt dan schaam ik mij gewoon.

TOOSKE: De tijden veranderen moeder, van meer meer meer gaan we nu richting genoeg is genoeg. Delen wordt het woord van de toekomst. Vijf broden en twee vissen.....

ANNIE: *(met diep respect)* Waren er maar meer zoals jullie. Als pa weer terug is zal ik hem vragen om alvast het een en ander naar de voedselbank te brengen voordat het kapot gaat.

SJAAK: Dat zou fijn zijn. Wij gaan de koffers pakken. *(af)*

TOOSKE: Hoe laat is pa weer terug?

ANNIE: Dat zal nog wel even duren, denk ik. Ze moeten natuurlijk afspraken maken over zijn nieuwe functie en de bijbehorende werkzaamheden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto